

Király László

ERDŐTÜZEK

Hic sunt leones. Vérszikkasztó nyárban
részeg állatok égett szavannákon.
Erdőtüzek, jajgató hiénák. A tó
emléke kísért. Szárazra szorult vízilovak.
Keselyűk, visító repülők. Húsölő
hüllők a parlamentben. Ibolya nem kívánja,
e hervasztó hőségben nem kell neki már.
Esőt imádkozó lemondó isten
bámul tátongó ózonlyukon át.
Mocorognak fémesen, türelmetlenül
számárháton lopott gépfegyvereink. János
történeteiben él a virgonc világháború.
Lemészároltuk a falvakat. Ölésre bujtó
szókkal szólít minden Fekete Könyv.
Hic sunt leones. Füstöljétek ki
a méhkaptárakat, mielőtt derűsen
kifüstölnének titeket is. – Föld! Föld!
– riaszt a vészjósló kiáltás, mint jóbarátok
kibiztosított bizalmaskodása. Itt
nem törnek át! Itt áttörnek! Csapzott
jókedvünk nem tart meg soha már.
Befejeződik egy végenincs történet.
Láthatatlan tábortüzek égnek.
Nem tudhatod: élsz-e még? Már nem?
Hic sunt leones. Ámen.
1998. április 28.

Polisz, 2002. december – 2003. január

KIRÁLY LÁSZLÓ (1943, SÓSVÁRAD) JÓZSEF ATTILA-DÍJAS KÖLTŐ, ÍRÓ, MŰFORDÍTÓ